

Het prachtige proza van Pier Ebbinge

Fantasieën over een liefdesmakelaar

10 september 2017 09:32

Het aardige aan lezen is dat de ruimte tussen de woorden aangekleed kan worden door de eigen fantasie. Een tekst dient daarvoor niet te weinig, maar zeker niet te veel informatie te bevatten. De kunst van het weglaten wordt zelden zo goed beheerst als in de annonces van Pier Ebbinge Relationship die in de weekendedities van drie Nederlandse dagbladen verschijnen.

Ebbinge runt een relatiebemiddelingsbureau voor de zeer bemiddelden — ‘[high end partner search](#)’ in bedrijfsjargon. Middels losse woorden en enkele terloopse zinnen tovert de liefdesmakelaar voor 8.500 euro twee romankarakters uit de pen. *No cure, no pay*, dat wel. Karakters die bewondering, weerstand en meelevendheid oproepen.

Alleen al de advertentiekoppen: ‘Bijzondere vrouw (53), gepromoveerde beta met goed winstgevend bedrijf’, ‘Lieve, interessante vrouw (55); geziene manager/adviseur vol levenselixer’ of ‘Medisch specialist: someone to come home to’. Ze gaan louter over het aangeboden, niet over het gezochte. Het bezongen maatschappelijk succes komt protserig over, maar de kop staat nou eenmaal boven een contactadvertentie. Het roept een beeld op van iemand die in een ruimbemeten woning met een goed glas wijn in de hand mistroostig in de open haard staart.

‘Weduwe. Volwassen kinderen’

De rest van de advertentie — meestal voor de helft tot driekwart handelend over de zoekende en voor het resterende deel over het gezochte — zijn een feest voor de verbeelding. Neem de meest recente aanprijzing. ‘Weduwe. Volwassen kinderen. Kenmerkend voor haar milieu zijn stijl, cultuur, eruditie, oprechte belangstelling, ingetogen vanzelsprekendheid.’

Waarom vermeldt ze haar weduwnaarschap? Moet haar gewenste levenspartner rekening houden met een tweede plaats? Is het gewoon ter kennisgeving? Het omschreven milieu doet denken aan types die in het weekend pendelen tussen kunstgaleries, het concertgebouw, de wijnimporteur en de betere boekwinkel. Mensen die zich niet bewegen tussen het gepeupel. Zou deze vrouw in ook oprecht geïnteresseerd informeren naar het wel en wee van het kassameisje in de Albert Heijn?

‘Sint, Kerst en verjaardagen worden gevierd,’ meldt dezelfde vrouw. Waar zou ze in de Pietendiscussie staan? Drukt deze mededeling uit dat het leven zoveel mogelijk gevierd moet worden of is het een subtiele waarschuwing? Ze sputter niet tegen als ze mee moet naar de oersaaië verjaardag van oudtante Antoinette.

‘Haute volée past, hoeft niet’

Gelukkig wordt die laatste zorg gesmoord. Ze zoekt naar een autonome en sportieve man. ‘Haute volée past, hoeft niet. De mens is essentie,’ vervolgt de advertentie. Prachtig. In gedachte hoor je de knappe vrouw haar favoriete filosoof citeren. ‘Je moet niet op zoek naar de essentie van mens-zijn, want de mens is essentie.’ Of draaf ik nu door? Want in de kop staat immers dat ze ‘wars is van pretenties’?

Maar waarom noemt ze ‘haute volée’ dan niet gewoon ‘voornamen kringen’, ‘gegoede burgerij’, ‘upperclass’ of met gevoel voor zelfspot ‘verwaande kakkers’? Dure woorden, hoeft niet. En dan lees je de volgende zin. ‘Kent het verschil tussen zijn en schijn.’ Zij wel. Zelf was je de werkelijkheid vergeten, verstrikt geraakt in het prachtige proza van Ebbinge.

Tim Jansen Columnist